

goslavien og det meget væsentlige hensyn til familiens enhed taler for, at der gøres vægtige bestræbelser på at fremme genforeningen af adskilte familier uanset stedet herfor.

En mulig model for en modtagelsesordning kunne være, at en arbejdsgruppe med repræsentanter fra de lande, der deltager i udvekslingsordningen, afgør, i hvilket land familiesammenføringen skal finde sted. Det sikrer, at der kan ske en retfærdig byrdefordeling mellem landene.

Man kan herefter give en familie tilbud om familiesammenføring i et bestemt land og samtidig fastsætte en vis frist, inden for hvilken familien skal tage stilling til, om den ønsker at acceptere tilbuddet.

Det bemærkes, at også UNHCR stiller sig meget positivt overfor tanken om større adgang til familiesammenføring for personer med midlertidig opholdstilladelse, som lever adskilt udenfor deres hjemland.

I forbindelse med et uformelt møde i Genève den 23. marts 1994 om midlertidig beskyttelse til personer fra det tidligere Jugoslavien, udsendte organisationen således et dokument vedrørende oprettelsen af et såkaldt Family Reunion Clearing House, hvis formål skal være at genforene familier, der lever separeret i tredjelande. UNHCR understreger i dokumentet, at fordelingen bør ske ud fra princippet om burden-sharing og retfærdig fordeling mellem de lande, der deltager.

UNHCR foreslår direkte i dokumentet, at man indledningsvis afprøver systemet på familier, der lever adskilt i de nordiske lande.

For at muliggøre, at man fra dansk side kan indgå de fornødne udvekslingsaftaler med andre lande med henblik på at genforene adskilte familier, foreslås det, at der indsættes en bemyndigelsesbestemmelse i loven, § 4 a, hvorefter indenrigsministeren kan indgå aftale med andre stater om udveksling af personer fra det tidligere Jugoslavien efter de ovenfor beskrevne retningslinier.

e) Forbedring af uddannelsesstilbuddene

På baggrund af hovedsigtet om tilbagevenden til hjemlandet har flygtningegruppen efter den nuværende ordning ikke adgang til det almindelige danske uddannelsessystem.

Der er i stedet blevet etableret specialtilrettelagte undervisningsprogrammer for de forskellige aldersgrupper.

Det har været Dansk Flygtningehjælp, der som entreprenør for staten har iværksat og gennemført det omfattende arbejde med at forestå den vanskelige opgave at sørge for kvalificeret og alsidig undervisning til de forskellige aldersgrupper. Flygtninge-

hjælpens store indsats gælder både i henseende til den praktiske tilrettelæggelse af undervisningen og til den indholdsmæssige del af denne.

For børnegruppen er der etableret en grunduddannelse efter samme model som den, børnene ville have modtaget i hjemlandet.

Børneskolen er organiseret som en otteårig grundskole. Der tilbydes undervisning på 20 - 25 timer pr. uge. Undervisningen tager udgangspunkt i anerkendte læseplaner og undervisningsmateriale fra Bosnien-Hercegovina suppleret med typisk 2-3 timers ugentlig undervisning i dansk sprog.

Der var pr. 31. marts 1994 etableret i alt 54 skoler landet over med 180 klasser til børnegruppen, der pr. 31. marts 1994 bestod af 2.261 elever i alderen 7-15 år svarende til 95 % af samtlige børn i denne aldersgruppe.

Med hensyn til ungdomsgruppen har flygtningehjælpen sørget for undervisning, der nærmer sig den, de unge ville have fået tilbudt i hjemlandet.

Undervisningen af ungdomsgruppen er i lighed med undervisningen for børnegruppen baseret på bosniske læseplaner og foregår som udgangspunkt på modersmålet. Der undervises mellem 20-30 timer pr. uge efter læseplanen. Herudover tilbydes eleverne ca. 4 timer i dansk sprog, samfund og kultur pr. uge.

Der er i dag etableret undervisningsforløb for ungdomsgruppen i 14 af de 16 lokalområder, som undervisningsprojekterne er delt op i. Der var pr. 31. marts 1994 993 unge i alderen 16-20 år, som var tilknyttet aktiveringsprogrammet, og ca. 85 % af denne gruppe anslås at deltage i en eller anden form for undervisning.

Endelig er der for voksengruppen iværksat en mangfoldighed af aktiviteter både af teoretisk og mere praktisk karakter.

Uanset de eksisterende omfattende undervisningsprogrammer, der i dag er til rådighed for personer fra det tidligere Jugoslavien, finder regeringen, at der er behov for en styrkelse af undervisningstilbuddene.

For det enkelte barn, den enkelte unge eller den enkelte voksne person er det naturligvis af allerstørste vigtighed, at man kan udvikle og opøve færdigheder, der er af betydning for ens videre udvikling.

Samtidig er det af stor vigtighed, at flygtningegruppen er rustet så godt som muligt til en tilbagevenden til hjemlandet, hvor der forestår en meget betydelig genopbygningsopgave.

Ved styrkelsen af uddannelsesstilbuddene bør der tages højde for, at sigtet fortsat er, at de pågældende skal vende tilbage. Samtidig bør det indgå, at der bør være en bredere kontakt til det danske samfund. Det